

Hvis det ikke lykkes, må vi spørge os selv, om det var klogt at spare på de specialiserede tilbud, samtidig med, at skolerne blev mere afhængig af netop de kompetencer, som besparelserne risikerer at svække, skriver Karen Raahauge, formand for Fredensborg Lærerkreds. Privatfoto

Taber hunden sig, hvis den fodres med sin egen hale?

Af Karen Raahauge, Formand for Fredensborg Lærerkreds

Det er den tanke, jeg står tilbage med efter Fredensborg Kommunes budgetforlig, som blev vedtaget på byrådsmødet i mandags.

Helt konkret er der på skoleområdet besluttet en reduktion af taksten pr. elev på specialgruppetilbuddene på tre af kommunens skoler samt på Specialskolen Ullerødskolen. Besparelsen udgør cirka 6,6 millioner kroner.

Samtidig tilføres skolevæsenet 6 millioner kroner med henblik på at kunne rumme flere børn i den almindelige folkeskole. Det er svært at være imod den ambition. Tværtimod. Hvis flere børn kan lykkes i almenmiljøet med den rette støtte, er det både fagligt og menneskeligt en gevinst.

Ventelisterne er blevet kortere

I flere år har lærere oplevet lange ventelister, når vi i samarbejde med forældre ønskede

udredning af elever. Kommunen har heldigvis prioriteret området, og ventelisterne er blevet nedbragt.

Det er positivt. Men det kan næppe komme som en overraskelse, at flere udredninger også betyder flere børn med behov for specialiserede tilbud. Det er nærliggende at antage, at netop denne udvikling er en del af forklaringen på de budgetoverskridelser, vi nu ser på det specialiserede område.

Godt det ikke er mig!

Jeg misunder ikke de kommunalpolitikere, der står med opgaven. Det er vanskelige beslutninger at træffe. For besparelserne har den konsekvens, at vi skal tage afsked med mennesker, som hver dag løser en vigtig opgave for nogle af kommunens mest sårbare børn.

Færre medarbejdere betyder færre hænder som betyder mindre tid til det enkelte barn. Derfor er det svært at forestille sig andet, end kvaliteten af det arbejde, som lærerne hver dag leverer i gruppetilbuddene og på Ullerødsskolen, bliver påvirket.

Et risikabelt regnestykke på skoleområdet

Skoleområdet mister penge gennem lavere takster på specialområdet og får samtidig tilført midler gennem en ny medfinansieringsmodel.

Tanken er, at de tilførte penge skal følge elever med specialundervisningsbehov på folkeskolerne.

Helt konkret skal der i starten oprettes tre nye klasser i kommunen. Planen er, at hver klasse skal rumme fire elever med specialundervisningsbehov sammen med en gruppe elever uden sådanne behov. Skolerne får en pulje penge pr. elev.

Men inklusion kræver kompetente medarbejdere, specialpædagogisk viden, fysiske rammer og de nødvendige hjælpemidler. Det kræver også, at forældre har tillid til, at *alle* børn i klassen får den støtte, de har brug for.

Det må fremtiden vise

Derfor er spørgsmålet, om man på den ene side kan spare succesfuldt på det specialiserede område, og på den anden side forvente, at der skabes tre succesfulde inkluderende tilbud i almenområdet?

Hvis det lykkes, er gevinsten stor for alle. Hvis det ikke lykkes, må vi spørge os selv, om det var klogt at spare på de specialiserede tilbud, samtidig med, at skolerne blev mere afhængig af netop de kompetencer, som besparelserne risikerer at svække.

Og så står spørgsmålet tilbage: Taber hunden sig egentlig, når den fodres med sin egen hale? Det vil vi i Fredensborg Lærerkreds følge meget nøje.